

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: I.

Marec 2016

Číslo: III.

Milí priatelia, bratia a sestry,

vstúpili sme do pôstneho obdobia, ktoré charakterizuje fialová farba, farba pokánia. A práve pokánie, na ktoré sme sa podujali v tomto štyridsaťdennom období, nás ma očisťovať a meniť na ľudí bližších k Bohu a k bratom a sestrám. Obdobie pôstu je čas, ktorý nás má aj vnútorne premieňať a uzdravovať. A práve preto almužna, modlitba a pôst majú vychádzať z úprimného srdca. Formou pôstu môže byť každý sebazápor. Veľmi pekne to vyjadruje aj jedna z modlitieb v liturgii pôstnej ferie: *Milosrdný Bože, vo svojej otcovskej láske prikazuješ nám telesné umŕtvovanie ako duchovný liek; prosíme ťa, pomáhaj nám chrániť sa každého hriechu a verne zachovávať tvoje prikázania.*

Je bežné a správne, ak chorý človek pri svojom telesnom probléme sa rozhodne ísť k lekárovi a hľadá u neho pomoc, siahne po dobrom a účinnom lieku. I keď nie všetci máme určité telesné neduhy, ktoré nás trápia, zato všetci máme vnútorné problémy, nakoľko sme poznačení dedičným hriechom. Rôzne prejavy pýchy, telesná žiadostivosť, hnev, lenivosť... doliehajú na nás, neraz sa nás zmocnia a ovládajú nás. No keď podľahneme hriechu máme z úprimného srdca vzývať Pána: „*Zmiluj sa, Pane, nado mnou pre svoje milosrdenstvo.*“ Je potrebné ísť k lekárovi všetkých lekárov a ním je Boží Syn, Ježiš Kristus, ktorý nám vo svojej nekonečnej láske odpúšťa hriechy a dáva nám samého seba v Eucharistii. A práve častá svätá spoveď a sväté prijímanie sú účinným liekom v boji proti Zlému.

Ďalším dobrým prostriedkom a duchovným liekom je už spomínané umŕtvovanie – sebazápor, či už v oblasti jedla a pitia, alebo pohybu, či nášho zraku a sluchu, jednoducho snaha premáhať samého seba. Modlitba rovnako má byť skvalitnená, avšak pri almužne, kde ide o praktický prejav našej lásky k blízkym pamätajte, že máme mať „...vytrvalú lásku jedni k druhým, lebo, láska zakrýva množstvo hriechov.“

/I Pt 4,8/.

duchovný otec Milan

CIRKEV SLÁVI MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA

Po úvodných skutkoch telesného milosrdenstva, ktorými sú hladných kŕmiť a smädných napájať sa teraz budeme zamýšľať nad ďalším skutkom, ktorým je: pocestných prichýliť.

Pamätám si, ako ma raz, keď som bol na fare v Hrádku navštívili dvaja cyklisti. Bol nedeľný letný večer a pomaly sa zmrákal. Ku kostolu prišli dvaja starší cyklisti a ja som im prišiel oproti. Boli z Nemecka a konali si „turné“ po Slovensku. Nuž a keďže bol večer prišli, aby poprosili o nocľah. Prvá moja myšlienka bola, zbaviť sa ich. Navrhoval som im, aby si zašli do mestského hotela do Nového Mesta n/V. Jeden z nich sa mi však predstavil, že je kňaz z Freiburgu. Tu som si uvedomil, ako by Kristus konal na mojom mieste. Cyklistov som hneď pozval na faru, poskytol im večeru a nocľah. Spokojnosť bola na oboch stranách. Keď som im ponúkol zopár parených buchiet s lekvárom, veľmi im chutili a nazvali ich „špecialitami“. Na druhý deň sme sa po raňajkách pomodlili a rozlúčili. Po niekoľkých týždňoch som dostal od spomínaného pocestného kňaza pozdrav, v ktorom ešte raz poďakoval za bratské prijatie. I ja som sa tešil, že som ich mohol prijať a poslúžiť im v duchu slov nášho Spasiteľa: „Bol som pocestný a pritúlili ste ma.“

V minulosti ľudia, ktorí chceli mať veľa dobrých skutkov, umožňovali aj mnohým pútnikom prenocovať u nich. I keď to bývali často skromné podmienky, niekde stodoly, inde aj lepšie príbytky, hostitelia si takto získavali odpustky či zásluhy pre nebo. Tak to bývalo na púti do Šaštína, či v zahraničí do Santiaga de Compostela a na iných miestach.

Santiago de Compostela

V súčasnosti aktuálna téma č.1. sú migranti, ktorí opúšťajú svoje domovy a vo veľkom množstve prichádzajú do Európy a obsadzujú ju... Sú teda na cestách a mnohí v nebezpečenstvách. Na Slovensku sa niekoľkým z nich podala pomocná ruka. Niekoľko kresťanských rodín zo Sýrie bolo prijatých do záchytného tábora v Humennom. Iní zasa boli prijatí do záchytného tábora v Gabčíkove, kde je všetkým ponúknutá pomoc v duchu solidarity a kresťanskej lásky.

NAD BOŽÍM SLOVOM

„Kameň našli odvalený od hrobu“.../Lk 24,2/. Niekoľko ustarostených, ale hlavne obetavých žien prichádza v ono veľkonočné ráno k hrobu, aby pomazali voňavým olejom Kristovo telo. Na ich veľké prekvapenie kameň je od hrobu odvalený a ony dostávajú od Božích poslov otázku: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?“ /Lk 24,5/

Kameň od Božieho hrobu je odvalený už 2000 rokov. A čo povedať o ľudských srdciach? Neostáva vnútro mnohých ľudí v dnešnej dobe stále prikrýté a nedostupné svetlu? Iste, ale i tak: Nebojme sa! Ježiš je našou nádejou. Je potrebné skúsiť zastaviť sa a popremýšľať nad rebríčkom hodnôt, ktoré sú prítomné v našom živote a koľko času ktorým venujeme, čo uprednostňujeme a čo posúvame na vedľajšiu koľaj. Sami tak postupne spoznávame, že sú tu ešte aj iné kamene, ktorými sú zavalené ľudské srdcia. Je to egoizmus či pýcha a neraz chlad v človeku a vôkol neho. Ježiš Kristus, ktorý zvíťazil nad hriechom a smrťou, nás pozýva vstať z našich bied a zanechať za sebou temné stránky našich dní, tak ako On zanechal za sebou temný a chladný hrob. Odvahu! Nebojme sa! Ježiš nás nenecháva samých a s jeho pomocou môžeme každý deň nášho života urobiť krajším.

Je tu zároveň čas zamyslieť sa nad sebou. A treba sa pýtať: Koľko času venuje dnešný človek svojej vlastnej duši? Koľko času venuje svojej vlastnej rodine, svojim vlastným deťom? A koľko času venuje dnešný človek pomoci svojim blízkym? Investície do hmotných vecí sú zrejmé a ľahko vnímateľné. Veď stačí sa pozrieť na naše cestné komunikácie, čo po nich jazdí, stačí sa prejsť po niektorých našich uliciach, čo je na nich vybudované. A mnohí môžeme konštatovať, že na tom našom Slovensku sa tak zle predsa nežije. Neraz si to však človek odnáša vo forme vyčerpanosti tak vo fyzickom zmysle ako i v duchovnom...

No neslobodno zabúdať, že aj ľudská duša si zaslúži, aby sme do nej investovali, pretože aj ona chce žiť... A chce dobre žiť. Túži po večnej radosť. Majme teda čas pre svojho Boha, ktorý je láska. A sv. Ján to výstižne vyjadri týmito slovami: „*Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život*“ (Jn 3,16). Práve On zomrel a vstal zmŕtvych, aby sme večne žili. On je naša Cesta i cieľ a v ňom má celé bytie človeka svoj zmysel.

A tak je každý z nás pozvaný nehľadiť príliš na to, čo je na zemi, ale hľadiť viac na Krista, ktorý zvíťazil a ktorý nám priniesol nový život. Toto je živé a radostné posolstvo veľkonočných dní. Sú to dni naplnené nádejou vo víťazstvo dobra, nádejou,

že každý môžeme i z tých rôznych všedných dní v našom živote, vyťažiť chvíle plné radosti a vzájomného porozumenia, chvíle kedy sa môžeme vzájomne obohatiť a preukazovať blízkosť svojho srdca naším bratom a sestrám, tým, že trávime s nimi čas. A takto môžeme postupne svojim životom ukázať, že naše srdce môže byť ozdobené závojom altruizmu, lásky, pravej ľudskosti a hodnôt Ducha a nie aby bolo zavalené kameňom egoizmu...

Otec Milan Červeňanský

Z KATECHÉZY

Veľkonočné trojdnie sa začína slávením svätej omše na pamiatku Pánovej večere. Tam si pripomíname veľké prejavy Ježišovej lásky voči nám. Tým, že umyl učeníkom nohy dal nám príklad pokornej služby. Zároveň pri Poslednej večeri ustanovil Najsvätejšiu sviatosť Oltárnu a tým, že zveril apoštolom premieňanie chleba a vína na svoje telo a krv, ustanovil katolícke kňazstvo.

Pri tejto katechéze sa budeme venovať tretej sviatosti, ktorá je zavŕšením sviatostí uvádzania do kresťanského života a je ňou **sviatosť Eucharistie**. Druhý vatikánsky koncil v konštitúcii *Sacrosanctum concilium* obsahuje slová: „Náš Spasiteľ pri Poslednej večeri v tú noc, keď bol zradený, ustanovil eucharistickú obetu svojho tela a svojej krvi, aby ňou v priebehu vekov trvale zachoval obetu kríža, kým nepríde, a aby tak zveril Cirkvi, milovanej neveste, pamiatku svojej smrti a svojho zmŕtvychvstania: sviatosť milosrdenstva, znak jednoty, puto lásky, veľkonočnú hostinu, pri ktorej prijímame Krista, duša sa naplní milosťou a dostávame závdavok budúcej slávy.“ /SC 47/.

Počas slávnostnej veľkonočnej večere – Poslednej večere, ktorú Ježiš Kristus slávil o deň skôr, ako slávil Židia, ustanovil Sviatosť Oltárnu, v ktorej anticipoval obetu kríža. V tejto sviatosti sprítomnil svoju obetu za spásu sveta, ktorá sa uskutočnila na dreve kríža v nasledujúci deň. Slovami „Vezmite a jedzte...vezmite a pite“..., nám Ježiš Kristus dáva seba samého. Jeho láska ku každému z nás sa tak prejavila v tej najväčšej miere. Treba pamätať aj na skutočnosť, že na dreve kríža, keď náš Pán priniesol Bohu obetu za nás hriešnikov, z jeho otvoreného prebodnutého boku vyšla krv a voda. Voda je symbolom krstu a krv je symbolom Eucharistie. Jeho prebodnuté srdce sa tak stalo prameňom sviatostí a žriedlom života Cirkvi.

Nevyčerpatelné bohatstvo tejto sviatosti sa odráža aj v rozmanitých pomenovaniach, ktorými sa označuje:

Eucharistia – je vzdávaním vďaky.

Pánova večera – ide o večeru, ktorú Pán slávil v predvečer svojho umučenia so svojimi učeníkmi. Zároveň ide o anticipovanie *Baránkovej svadobnej hostiny* v nebeskom Jeruzaleme.

Lámanie chleba – obrad príznačný pre židovské stolovanie Ježiš použil, keď dobrorečil a rozdával chlieb v úlohe hostiteľa.

Eucharistické zhromaždenie – Eucharistia sa slávi v zhromaždení veriacich, ktoré je viditeľným prejavom Cirkvi.

Pamiatka Pánovho umučenia a zmŕtvychvstania.

Svätá obeta – sprítomňuje jedinou obeť Krista Spasiteľa a zahŕňa obeť Cirkvi.

Svätá a božská liturgia – celá liturgia Cirkvi má svoj stredobod a najplnšie sa prejavuje v slávení tejto sviatosti.

Prijímanie /lat. *communio*, *spoločenstvo*, *spojenie*/ - touto sviatosťou sa spájame s Kristom, ktorý nám dáva účasť na svojom tele a krvi, aby sme tvorili jedno telo /KKC 1328-1331/.

Svätá Cirkev nás učí, že v Eucharistii sa nám dáva živý Ježiš Kristus pod spôsobom chleba a vína. Spôsoby sú to, čo vnímame svojím zrakom, ako je farba, chuť atď. Podstata je však iná. Už to nie je chlieb a víno, ale telo a krv Kristova. Túto skutočnosť prijímame vo svetle viery. Veríme, lebo sám Kristus Pán povedal: „*Vezmite a jedzte z neho všetci: Toto je moje telo... Vezmite a pite z neho všetci: Toto je kalich mojej krvi...*“ Anjelský učiteľ sv. Tomáš Akvinský, to vyjadruje slovami piesne: „Klaniam sa ti vrúcne, Bože večitý, pod spôsobom chleba z lásky ukrytý...zrak môj i chuť, chceli by ma oklamať, no sluch ma učí pevnú vieru mať...“ Sviatosť Eucharistie sa slávi vždy pri svätej omši. Nie je možné vyslúžiť teda premieňať chlieb a víno na telo krv Pána Ježiša, mimo svätej omše. Matériou tejto sviatosti je **pšeničný nekvasený chlieb** a prírodné **hroznové víno**. Formou tejto sviatosti sú konsekračné slová biskupa či kňaza pri premenení: „Vezmite a jedzte...toto je moje telo. Vezmite a pite...toto je kalich mojej krvi...“

Na prijatie sviatostného Spasiteľa, čiže na Sväté prijímanie sa musíme aj pripraviť. Naša príprava je telesná a duchovná. Telesná spočíva v tom, že jednu hodinu pred sv. prijímaním nič nejeme a nepijeme, okrem čistej vody a liekov. Hovoríme tomu, že zachováme eucharistický pôst. Chorých nezaväzuje eucharistický pôst. K tejto príprave patrí aj to, že sa veriaci slušne oblečie. Tak si to vyžaduje povaha a dôstojnosť tejto sviatosti. Pri duchovnej príprave treba mať v poriadku svoju dušu. Ak mám ťažký hriech, musím sa najprv vyspovedať, až potom pristúpiť ku sv. prijímaniu. Lahké hriechy stačí oľutovať. Preto aj máme pri každej sv. omši na jej začiatku úkon kajúcnosti. No a napokon treba sa pomodliť potrebné prípravné modlitby/Otče náš, Pane, nie som hoden.../ Na slová kňaza: Telo Kristovo, odpovedáme Amen. Tým vyjadrujeme vieru, že prijímame živého Ježiša Krista.

Keďže v Oltárnej sviatosti je prítomný sám Kristus, treba ho uctievať kultom adorácie. Návšteva Najsvätejšej sviatosti je dôkazom vďačnosti, znakom lásky a povinnosťou náležitej adorácie voči Kristovi Pánovi.“ /KKC 1418/

SVÄTÍ- NAŠE SVETLÁ

8. marec - Svätý Ján z Boha, rehoľník

Narodil sa v Portugalsku r. 1495. Viedol život plný nebezpečenstiev vo vojenskej službe. Zatúžil po niečom lepšom a ušľachtilejšom a tak sa celkom rozhodol venovať službe chorým. V španielskej Granade založil nemocnicu a zhromaždil okolo seba

spoločníkov, ktorí potom založili rehoľu Milosrdných bratov sv. Jána z Boha. Vynikal predovšetkým láskou k núdzným a chorým. Zomrel v Granade r. 1550.

Z Listov svätého rehoľníka Jána z Boha

(Archiv. gen. Ord. Hospit., Quaderno: De las cartas..., ff° 23^v-24^r; 27^v: O. Marcos, Cartas y escritos de Nuestro Glorioso Padre San Juan de Dios, Madrid, 1935, pp. 18-19; 48-50)

Verný Kristus sa postará o všetko

Keby sme mali pred očami Božie milosrdenstvo, nikdy by sme – kým vládžeme – nechabovali v konaní dobra. Lebo keď z lásky k Bohu dávame chudobným to, čo nám on daroval, sľubuje nám za to stonásobne viac vo večnej blaženosti. Aký šťastný obchod, aký bohatý zisk! Kto by nedal tomuto vynikajúcemu obchodníkovi všetko, čo má, keď sa on stará o naše záležitosti a s rozpätými ramenami nalieha, aby sme sa obrátili k nemu, oplakali svoje

hriechy a slúžili láske, najprv láske voči sebe a potom voči blížnemu. Veď ako voda uhaša oheň, tak láska likviduje hriech.

Prichádza sem toľko chudobných, že sa veľmi často čudujem, ako ich možno užiť. Ale Ježiš Kristus sa o všetko stará a všetkých kŕmi. Veľa chudobných prichádza do Božieho domu, lebo mesto Granada je veľké a veľmi studené, najmä teraz v zime. Vyše stodesať ich teraz býva v tomto dome: chorí, zdraví, sluhovia a pocestní. Pretože toto je generálny dom, prijíma chorých každého druhu a stavu: chromých, mrzákov, malomocných, nemých, choromyseľných, ochrnutých, prašivých, starcov i mnoho detí; navyše sem prichádzajú nespočetní pútnici a cestujúci. Poskytujeme im oheň, vodu, soľ a nádoby, aby si mohli uvariť jedlo. A na týchto všetkých nedostávame nijaké peňažné prostriedky, ale Kristus sa postará.

A tak tu zápasím s dlhmi a som zajatcom pre Ježiša Krista. Často ma dlhy tak tlačia, že sa pre ne neodvážim vyjsť z domu. A keď vidím, ako toľkí chudobní bratia a moji blížni trpia nad svoje sily a ako ich trápia toľké duševné alebo telesné biedy, a ja im nemôžem pomôcť, som veľmi smutný. Ale dôverujem Kristovi, veď on pozná moje srdce. Preto hovorím: Zlorečený človek, ktorý sa spolieha na ľudí, a nie iba na Krista. Od ľudí sa raz odlúčiš, či chceš, alebo nechceš. Ale Kristus je verný a zostáva. Kristus sa postará o všetko. Jemu vzdávajme ustavične vďaka. Amen.

ZO ŽIVOTA CIRKVI

František ako misionár milosrdenstva a pokoja

Z videoreportáže

Svätý Otec týždeň pred návštevou v Mexiku v rozhovore pre mexickú agentúru odpovedal formou videoreportáže na sériu otázok. Okrem iného povedal: „Do Mexika idem ako pútnik, budem hľadať bohatstvo viery, ktorú máte, budem sa ňou snažiť nakaziť. Chcem priniesť svoj obrovský obdiv a oddanosť voči Panne Márii Guadalupskej, patrónke Mexika. Čo voči nej cítim? Istotu, nehu. Cítim, že je Matka, ktorá sa stará, ktorá chráni, vedie národ, rodinu, ktorá dáva domovu teplo, ktorá hľadá nehou a odníma strach,“ vysvetľuje pápež. Z reportáže sa tiež dozvedáme, že do Mexika prichádza nielen ako pútnik a nástroj pokoja, ale tiež preto, aby slúžil, keď hovorí: „Aby som bol pre vás služobníkom viery, lebo preto som sa stal kňazom. Ale táto viera musí rásť, vyjsť von a premeniť sa na každodenný život.“ Vo vyjadrení mexických biskupov je zrejmé, že cesta pápeža povzbudí veriacich i neveriacich, aby sa zasadzovali za vytváranie spravodlivého, solidárneho, zmiereného a pokojného Mexika.

Dnešné Spojené štáty mexické

Rozprestierajú sa na bývalom území Aztékov a Mayov. V súčasnosti majú takmer 120 miliónov obyvateľov. Hlavným mestom je Mexico City, ktoré sa považuje za jedno z najľudnatejších miest na svete. Katolíci tu tvoria 92 percent obyvateľstva, protestantov je asi 5 percent. Katolícka cirkev sa člení do 95 diecéz, má celkovo 176 biskupov, takmer 17 tisíc kňazov, 27 tisíc rehoľných sestier, 45 tisíc laických misionárov a 305 tisíc katechéto. Popri oficiálnom španielskom jazyku sa tu rozpráva ďalšími vyše 60 domorodými jazykmi. František navštívil Mexiko ako tretí v poradí pápežov.

Svätý rok milosrdenstva a pápežova 12-a apoštolská cesta

Dňa 12. februára 2016 o 7:45 hod. z rímskeho letiska Fiumicino vystúpil na palubu Airbusu 330 spoločnosti Alitalia Svätý Otec František, aby so svojím sprievodom nastúpil na svoju naplánovanú apoštolskú cestu do Mexika. Po 12-hodinovom lete bola jeho prvou zastávkou Havana, kde ho v priestoroch Medzinárodného letiska

„José Martího“ čakalo historické stretnutie s moskovským patriarchom Kirillom. Obaja sa stretli v bratskom objatí a v salóne v priestoroch letiska viedli pomocou 2 tlmočníkov rozhovor za zatvorenými dverami. Svätý Otec sa o tomto stretnutí vyjadril nasledovne: „Hovorili sme ako bratia, máme ten istý krst, sme biskupi a zhodujeme sa na tom, že jednota sa vytvára kráčajúc.“ Patriarcha Kirill daroval pápežovi ikonu Matky Božej z Kazane a zo strany pápeža to bola relikvia sv. Cyrila a kalich. Spoločná deklarácia pozostávajúca z 30 bodov hovorí o spoločnej odpovedi katolíkov a pravoslávnych na naliehavé výzvy súčasného sveta.

Z Kuby sa ešte v ten deň pobral Svätý Otec lietadlom do cieľovej krajiny Mexika. Lietadlo pristálo na Medzinárodnom letisku „Benito Juárez“ v hlavnom meste Mexico City a v **sobotu 13.februára** sa uskutočnila privítacia ceremónia v Národnom paláci za účasti prezidenta republiky, predstaviteľov štátov, občianskej spoločnosti a diplomatického zboru. Víťali ho tisícky ľudí z obrovského štadiónu, stovky tanečníkov, speváci vo všetkých vekových kategóriách a tradičná mexická hudba „mariachi“. Svätý Otec po prvotných privítaniach nastúpil do papamobilu a vydal sa na 19-km trasu na apoštolskú nunciatúru v Mexico City, ktorú lemovali desaťtisíce ľudí. Toto miesto sa stalo jeho domovom, kde sa vracal zo svojich ciest regiónov Mexika. V príhovore pápež podčiarkol duchovný rozmer svojej návštevy: „Dnes prichádzam ako misionár milosrdenstva a pokoja, ale aj ako

syn, ktorý si chce uctiť svoju matku, Guadalupskú Pannu Máriu a nechať spočinúť jej pohľad na mne.“ Prítomných vyzval k angažovanosti v solidarite, pri budovaní spoločnosti, v ktorej sa nikto nebude cítiť obeťou kultúry vyradovania. Predstavitel'ov povzbudil, aby pomáhali rodinám, aby mali pre nich nevyhnutné materiálne a duchovné zabezpečenie: vhodné bývanie, dôstojnú prácu, výživu, zdravé a pokojné prostredie. Nasledovalo stretnutie s mexickými biskupmi. Dôležitým bodom programu tohto dňa bola návšteva najväčšej mariánskej svätyne na svete, Národnej svätyne v Guadalupe. Svätý Otec pre patrónku Mexika, Latinskej Ameriky a celého Amerického kontinentu priniesol zlatú korunu v tvare členky. Pred obraz nazývaný aj „Morenita“, položil kyticu žltých ruží, posadil sa a v tichosti sa modlil za mexický národ a celý svet. Po viac ako 20-ich minútach sa postavil a dotkol sa obrazu rukou. Túto historickú udalosť sledovalo 12-tisíc veriacich priamo v Bazilike a ďalších 30-tisíc na obrazovkách pred národnou svätyňou.

V **nedelju 14. februára** sa presunul pápež helikoptérou do mesta Ecatepec, vzdialenom 28 km od Mexico City. Toto mesto sa rozhodol ako prvý pápež navštíviť aj preto, aby miestnych obyvateľ'ov povzbudil v neľahkej situácii. Oblasť je známa vysokou kriminalitou a násilím, najmä na ženách a trpí extrémnou chudobou. V tento deň je známy jeho pobyt v diecéznom seminári a záver dňa tvorí návšteva detskej nemocnice „Federico Gómez.“ Toto zdravotnícke zariadenie sa stará o najchudobnejšie deti z celej krajiny, ktoré majú najmä rakovinu, genetické ochorenia, či neurologické poruchy. Svätý Otec sa deťom osobitne venoval. Dojímavé objatia, úsmevy a povzbudivé slová vyvolali silné emócie. Jedným z najdojímavejších momentov bola pieseň Ave Mária, ktorú Františkovi zaspievala 15-ročná Alexia bojujúca s kostným sarkómom.

Program v **pondelok, 15. februára** sa začal v Chiapasu – najjužnejšom a najchudobnejšom spolkovom štáte Mexika. Jeho hlavným mestom je Tuxtla Gutiérrez, má asi 4 milióny obyvateľ'ov. Svätý Otec tu slúžil svätú omšu s domorodými komunitami, ktoré sú mexickou spoločnosťou vytýkané na okraj. Slávenie bolo výrazom inkulturácie kresťanskej viery v prostredí domorodých kultúr. Popoludní nasledovalo stretnutie s rodinami na štadióne „Victor Manuel Reyna“ priamo v Tuxtla Gutiérrez. Svätý Otec povedal: „Je isté, že žiť v rodine nie je vždy jednoduché, mnohokrát je to bolestivé a únavné, ale verím, že možno na rodinu použiť to, čo som už neraz použil v súvislosti s Cirkvou: radšej uprednostňujem zranenú rodinu, ktorá sa každý deň snaží tvorivo prejavovať lásku, než takú rodinu a spoločnosť, ktoré sú choré na uzamknutosť, alebo pohodlnosť v strachu pred láskou.“ Na záver ich povzbudil, aby nezabúdali, že majú P. Máriu Guadalupskú. Ona je matka a je vždy k dispozícii.

Ďalší deň apoštolskej cesty, **16. február**, zaviedol pápeža do zemepisného stredu Mexika – do mesta Morelia. Ide o oblasť, ktorá je známa vysokou zločinnosťou.

Pápež slávil na štadióne svätú omšu s kňazmi, zasvätenými osobami a seminaristami. V homílii sa zameril na Ježišovu modlitbu Otče náš a na úzky vzťah medzi modlitbou a životom kresťana. Pripomenul aj osobnosť biskupa zo 16. stor., Vasca Vázquez de Quirogu, ktorý sa zastával indiánov. Popoludňajším bodom programu bolo stretnutie s mladými na štadióne „José Morelos y Pavón“, ktorým povedal: „Ste bohatstvom Mexika a Kristus je vašou nádejou. Bolo to viac než hodinové stretnutie plné tanca, hudby, modlitieb a svedectiev. Mládež tvorí z celkovej populácie Mexika 32 percent vo veku od 12 – 29 rokov. Vyše 100 tisíc mladých ľudí prišlo počúvať pápeža, ktorý im v spontánnom príhovore odpovedal na ich problémy. Sú nimi: násilie, korupcia, nedostatok pracovných príležitostí, zlá sexuálna výchova, zlý vplyv nových komunikačných prostriedkov. „Keď všetko vyzerá ťažké,“ povedal pápež, „objímte kríž, objímte ho, nikdy ho nepustíte z rúk a ak padnete, nechajte sa ním zodvihnúť.“

V stredu, **17. februára** mal pápež naplánovaný let do Ciudad Juárez. Jeho kroky hneď z letiska viedli do väznice. V meste, ktoré je už roky svedkom migrácie a vysokej kriminality, si Svätý Otec ako prvých želal navštíviť odsúdených a priniesť aj im posolstvo jubilejného roka milosrdenstva. V Štátnom resocializačnom centre v južnej časti mesta privítali pápeža s veľkým nadšením. Obýva ho asi 3000 odsúdených mužov a cez 200 odsúdených žien. V kaplnke väznice potom pozdravil personál a kňazov, ktorí sa venujú pastoračii väzňov a poďakoval im za ich službu. Ako dar venoval do kaplnky umelecký kríž zo zeleného krištáľového skla so slovami, že krehkosť skla je symbolom ľudskej krehkosti. Pápež povedal: „Krištáľ je veľmi krehký, hneď sa rozbije. A Kristus na kríži je tou najväčšou krehkosťou. Pomáha nám, dáva nám ísť vpred, otvára nám dvere nádeje. Túžim po tom, aby každý z vás dokázal rozsievať semienka nádeje a zmŕtvychvstania.“ Po návšteve väznice mal Svätý Otec na programe stretnutie so svetom práce v priestoroch vzdelávacieho strediska. O polnoci nášho času ho čakala v priestoroch výstavniska v Ciudad Juárez slávnostná záverečná omša. Na diaľku pozdravil aj veriачich zhromaždených na americkej strane hranice v El Paso. O tretej hodine nášho času sa pápež rozlúčil s mexickým národom na medzinárodnom letisku v Ciudad Juárez a odletel späť do Európy. Prilet do Ríma bol naplánovaný na štvrtok, **18. februára**, o štvrt' na štyri popoludní.

Sr. Mária Sitárová, FMA

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MAREC 2016

- **Všeobecný:** Aby sa rodinám, ktoré sa nachádzajú v ťažkostiach, dostalo primeranej pomoci a aby deti mohli rásť v zdravých a pokojných podmienkach.
- **Evanjelizačný:** Aby kresťania, ktorí sú diskriminovaní alebo prenasledovaní pre svoju vieru, zostali silní a verní evanjeliu, a to vďaka neustávajúcej modlitbe celej Cirkvi.
- **Úmysel KBS:** Aby kresťanské rodiny s láskou vítali každé počaté dieťa a aby láskou obklopovali chorých a starých, ktorí potrebujú starostlivosť a pomoc.

UDALOSTI

RECEPT NA DOBRÉ MANŽELSTVO

V rámci Národného týždňa manželstva sa v našej farnosti dňa 14.februára 2016 popoludní uskutočnila akcia s názvom *Manželská kaviareň*. V spolupráci s miestnym farským úradom a obecným úradom si spoločenstvo matiek pripravilo pre manželov pekné popoludnie. O manželstvo sa treba starať, aj preto organizátori pre manželov vytvorili pekné prostredie, kde si mohli nielen zaspomínať na manželstvo, ale sa aj občerstviť. Pán farár s pani starostkou sa prítomným manželom prihovarili a bolo aj malé prekvapenie. V príhovore vyslovili svoj obdiv dlhoročným párom. Každé manželstvo si muselo niečím neľahkým prejsť. Na otázku, či by sa do toho pustili ešte raz odpovedali všetci jednohlasne "ÁNO". Manželstvo stojí za to!

tofo: Pavol, text: Dominika Racková

PRIPRAVUJEME

Dňa **7. Marca 2016** sa koná v našej farnosti **celodenná farská poklona k Najsvätejšej sviatosti Oltárnej**. Sviatosť Oltárna bude vyložená o 8 hod ráno a uloženie bude pred večernou sv. omšou o 17,30hod. Prosím veriacich, aby si každý našiel čas na poklonu a prišiel do chrámu na modlitbu.

10. marca - sa začíname modliť deviatnik k Sv. Jozefovi.

Podelme sa!

Vo svätom roku milosrdenstva 2016 Spoločenstvo Modlitby matiek a otcov /MM,MO/spolu s klubom KDH, FÚ a OÚ organizuje v **nedelju 13.marca 2016** v miestnom kultúrnom dome podujatie „**Pôstne raňajky**“ o 9:00 a „**Pôstna polievka**“ od 12:00 do 14:00. Pripájame sa k výzve Katolíckeho hnutia žien SLOVENSKA, ktoré každý rok organizuje vo farnostiach, obciach a mestách aktivitu s názvom *Podelme sa!* V tomto roku sa koná 10. jubilejný ročník, s požehnaním otcov biskupov. Hlavná myšlienka je: „**NEDÁVAM ALMUŽNU – DELÍM SA.**“ V pôstnom

období si niečo odopriem a peniaze venujem núdznym. Čistý výnos zbierky sa použije na zriadenie *Centra pre obnovu rodín* v Bratislavskom regióne, ktoré bude poskytovať pomoc a prístrešie matkám a rodinám v núdzi a tehotným ženám. Zbierka je registrovaná na MV SR. Srdečne Vás pozývame a tešíme sa, že prídete podporiť dobrú vec!

19. marec 2016 – v našej farnosti sa koná **spoločná Veľkonočná sv. spoveď**. V Lošonci sa spovedá od 10,30 - 12,00hod. V Horných Orešanoch od 14,00 - 17,00 hod.

25. marec je deň počatého života. V tento deň máme možnosť nosiť biele stužky ako znamenie života na podporu a ochranu každého počatého života. Stužky bude možné si prevziať v kostole.

SLÁVENIE OBRADOV VEĽKEJ NOCI 2016

V Horných Orešanoch

- **Na Kvetnú nedeľu** o 11 hod. bude požehnanie ratolestí pri kaplnke sv. Vendelína. Odtiaľ sa pôjde v procesii do kostola.
- **Štvrtok** – večerná svätá omša na pamiatku Pánovej večere
  - 16,30 Lošonec
  - 18,00 Horné Orešany
- **Veľký piatok** – deň utrpenia a smrti Pána Ježiša
  - 15,00 Korunka k Božiemu milosrdenstvu a Obrady Veľkého piatku v Horných Orešanoch
  - 17,00 v Lošonci
- **Biela sobota /Farský kostol/**
- 8,00 Vyloženie Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej. Modlitba Ranných chvál a korunky k Božiemu milosrdenstvu.
- 18,30 Slávenie Veľkonočnej vigílie.
- **Veľkonočná nedeľa**
  - 8,00 Horné Orešany
  - 9,30 Lošonec
  - 11,00 Horné Orešany
  - 15,00 Korunka k Božiemu milosrdenstvu H. Orešany/

„ŽIŤ Z LÁSKY ZNAMENÁ VYHNAŤ VŠETOK
STRACH, VŠETKY SPOMIENKY NA VINY
MINULOSTI. MOJE HRIECHY MA UŽ
NEZNEPOKOJÚJÚ. ZNIČIL ICH BOŽÍ OHEŇ.“

Sv. Terézia z Lisieux

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkev a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor.

Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15.

IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225